

สภาพปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่างจังหวัดอุทัยธานี

State of Problems and Effectiveness of Learning

Conditions Following Sufficiency Economy of Model School in Uthaitani

วิภาวรรณ จุลมุลิก

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่างจังหวัดอุทัยธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครู จำนวน 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความถี่ และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบสภาพ ปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างสถานศึกษาแบบอย่างประเภทประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จังหวัดอุทัยธานี ด้วยสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า (1) การศึกษาสภาพปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษาในภาพรวมมีสภาพการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อยและประสิทธิผลการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก (2) การเปรียบเทียบสภาพปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในภาพรวมมีสภาพการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกันปัญหาการจัดการศึกษาแตกต่างกันในทุกด้านและประสิทธิผลการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: สภาพ, ปัญหา, ประสิทธิภาพ, หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, สถานศึกษาแบบอย่าง

Abstract

This research aimed to study and compare the state of problems and the effectiveness of learning conditions relating to the sufficiency economy model of schools in Uthaitani. The sample consisted of 104 people from the model school in Uthaitani. The research instrument used was a 5-level rating scale. The data were analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation. The t-test was used to measure the comparison, of school problems and the effectiveness of learning conditions. The results of the study were as follows: (1) The studying of state problems and the effectiveness learning and the state of education management were high overall. The problems of education management were at a low level and the effectiveness of education management were at a high level. (2) The comparison of problems and effectiveness learning conditions between primary and secondary school in overall were not different. The

problems of education management were different and the effectiveness of education management were not different.

Keywords: problems, effectiveness, sufficient economy, model school

ความนำ

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียร มีสติ ปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

กระทรวงศึกษาธิการจึงมีความตระหนักในภารกิจที่สำคัญดังกล่าวและให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนซึ่งเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) มุ่งเน้นนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาพัฒนาประเทศจึงจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อดำเนินโครงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อปลูกฝังให้เด็ก

และเยาวชนรู้จักการใช้ชีวิตที่พอเพียงเห็นคุณค่าของทรัพยากรต่าง ๆ ฝึกการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และแบ่งปัน มีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อมและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ค่านิยมและเอกลักษณ์ของความเป็นไทย โดยมีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการร่วมกันรับผิดชอบเพื่อให้มีความต่อเนื่องและยั่งยืน นำสู่วิถีชีวิตของประชาชนสามารถพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ได้ตามแนวพระราชดำริส และนโยบายรัฐบาลรวมทั้งเป็นจุดเริ่มต้นของการผลักดันให้ประเทศไทยโดยรวมพัฒนาต่อไปอย่างเต็มศักยภาพโดยใช้รูปแบบการจัดการศึกษาบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดการขับเคลื่อนกลยุทธ์ไว้ทั้งหมด 6 กลยุทธ์ ดังนี้ คือ (1) ปลูกฝังคุณธรรมความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่นักเรียนทุกคน (2) เพิ่มอัตราการเข้าเรียนในทุกระดับตั้งแต่ทั่วไป ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ลดอัตราการออกกลางคันและพัฒนารูปแบบการให้บริการการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่เยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา (3) ยก ระดับคุณภาพสถานศึกษาสู่มาตรฐานการศึกษาของชาติ พัฒนาผู้เรียน สมรรถนะครูและบุคลากรอย่างเป็นระบบ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัยและการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ (4) เร่งรัดพัฒนาความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาในสังกัดเพื่อการเรียนรู้และการบริหารจัดการ (5) สร้าง

ความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อรองรับการกระจายอำนาจอย่างมีประสิทธิภาพบนหลักธรรมาภิบาลในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา และ (6) เร่งพัฒนาการศึกษาและคุณภาพชีวิตนักเรียนครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากกลยุทธ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้กำหนดให้ปลูกฝังคุณธรรมความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ักเรียนทุกคน จึงได้เริ่มดำเนินการ โครงการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในปีการศึกษา 2551 จนถึงปัจจุบัน โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดอุทัยธานี ได้นำนโยบายดังกล่าวมาปฏิบัติโดยคัดเลือกโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด 8 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านวังเกษตร โรงเรียนวัดอุโปสถาราม โรงเรียนอนุบาลลานสัก โรงเรียนอนุบาลห้วยคต และโรงเรียนบ้านโป่งแก้ง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา โรงเรียนบ้านทุ่งนาวิทยา และโรงเรียนการุ้งวิทยาคม อย่างไรก็ตาม ยังไม่พบว่าได้มีการติดตามผลกรดำเนินงานของโครงการที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมแต่ประการใด

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี และเนื่องจากบริบทของโรงเรียนและระบบการบริหารโรงเรียนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษามีความแตกต่าง

กัน ผู้วิจัยจึงศึกษาเปรียบเทียบสภาพ ปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี โดยจำแนกตามประเภทของสถานศึกษาระหว่างประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษาแบบอย่างระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนอื่นในการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่างจังหวัดอุทัยธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี จำแนกตามประเภทการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2548, หน้า 5)

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวพระราชดำริที่พระราชทานให้แก่พสกนิกร ให้พสกนิกรของพระองค์ดำเนินชีวิตตามวิถีแห่งการดำรงชีพที่สมบูรณ์ สันติสุข มีธรรมะเป็นเครื่องกำกับ ก็คือการดำเนินชีวิตแบบวิถีไทยนั่นเอง วิถีไทยที่ยึดความพอดีในการดำเนินชีวิต สิ่งที่เป็นแกนกลางของความพอดีที่พระราชทานให้แก่ประชาชนคือ หลักของการพึ่งตนเอง บุคคลที่สนองพระราชกรณียกิจใกล้ชิดอย่างคณะกรรมการมูลนิธิชัยพัฒนาสรุปความว่า ความพอดีที่ทรงมีแนวพระราชดำริและพระราชทานให้แก่ประชาชนนั้นมี 5 ประการ คือ (สุขุมลย์ ชลการ, 2549, หน้า 86-89)

1. ความพอดีด้านจิตใจ ทรงแนะนำว่า ต้องเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ มีจิตสำนึกที่ดี
2. ความพอดีด้านสังคม คือ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน มีกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากรากฐานที่มั่นคงและแข็งแรง
3. ความพอดีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การรู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศอย่างฉลาดและรอบคอบ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนและที่สำคัญคือ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อพัฒนาประเทศให้มั่นคง
4. ความรู้จักพอดีด้านเทคโนโลยี หมายถึง การรู้จักใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมสอดคล้องกับความเป็นของตนเองและควรพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้านของเรา
5. ความพอดีด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ดำรงชีวิตอย่างพอควร พออยู่พอกิน สมควรตามอัตภาพและฐานะของตนเอง (อนันต์ รัตนานุสร, 2549, หน้า 15)

ปัญหาของประสิทธิภาพของระบบและกระบวนการจัดการบริหารการศึกษา

ประสิทธิภาพของระบบการบริหารจัดการเป็นประเด็นปัญหาที่ทับถมมานาน หากกระบวนการบริหารการจัดการมีประสิทธิภาพ ปัญหาอื่น ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว

ก็คงได้รับการแก้ไขในระดับหนึ่ง แต่เพราะระบบการบริหารจัดการมีปัญหาหมักหมมมานานปีก็จำเป็นต้องสังคายนาทั้งระบบ ปัญหาดังกล่าวมีดังนี้

1. ข้อแตกต่างระหว่างการบริหารการศึกษากับการบริหารราชการ แม้ว่าจะมีส่วนที่เหมือนกันในการจัดระบบเป็นกรม กอง ฝ่าย ในการทำหน้าที่บริหารระดับบน แต่ในสายสัมพันธ์กับสถานศึกษามีข้อแตกต่าง เพราะการบริหารสถานศึกษา (โรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย) นั้น ต้องการองค์ประกอบเหล่านี้ (ก) ระบบบริหารภายในสถานศึกษาแบบแนวราบ ยกเว้นอาจารย์ใหญ่แล้ว ควรมีผู้บังคับบัญชาน้อยที่สุด ต้องบริหารงานแบบครูทุกคนมีส่วนร่วมเป็นประชาธิปไตย (ข) ระบบการควบคุมมาตรฐานและคุณภาพที่เน้นผลผลิต คือ ตัวนักเรียนไม่ยึดกฎระเบียบกฎเกณฑ์ และการควบคุมขั้นตอนของกระบวนการเหมือนระบบราชการ (ค) ระบบความรับผิดชอบต่อชุมชนมากกว่าความรับผิดชอบต่อสายบังคับบัญชา เบื้องบนสถาบันการศึกษานั้นก็คือ สถาบันทางสังคม ต้องแนบแน่นกับชุมชน และให้เกิดความรู้สึกของความเป็นเจ้าของจากพ่อแม่ ผู้ปกครองและศิษย์เก่าข้อผิดพลาดในอดีตก็คือ การเหมาเอาว่าครูทุกคนคือข้าราชการพลเรือนต้องปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ของข้าราชการพลเรือน แม้แต่การปูนบำเหน็จความดีความชอบก็ใช้หลักการเดียวกัน เพิ่งจะได้มีการปรับระบบการบริหารบุคคลปี พ.ศ. 2523 ที่แยกเกณฑ์การพิจารณาบุคลากรครูแยกต่างหากจากพลเรือน แต่ถึงกระนั้นก็ยังมิใช่ออกุศลที่ต้องยึดโยงอยู่กับระบบชีของข้าราชการพลเรือน การปรับระบบการบริหารสถานศึกษาและข้าราชการครูจึงควรคำนึงถึงความจำเป็นของข้อแตกต่าง ดังที่กล่าวไว้แล้ว

2. การจัดระบบการบริหารระดับกระทรวง แบ่งแยกภารกิจไม่เหมาะสมปัจจุบัน กรมส่วนใหญ่มีความเบ็ดเสร็จในตัวเอง ตั้งแต่การกำหนดนโยบายการวางแผน จัดสรรงบประมาณ นิเทศ ประเมินผล บริหาร

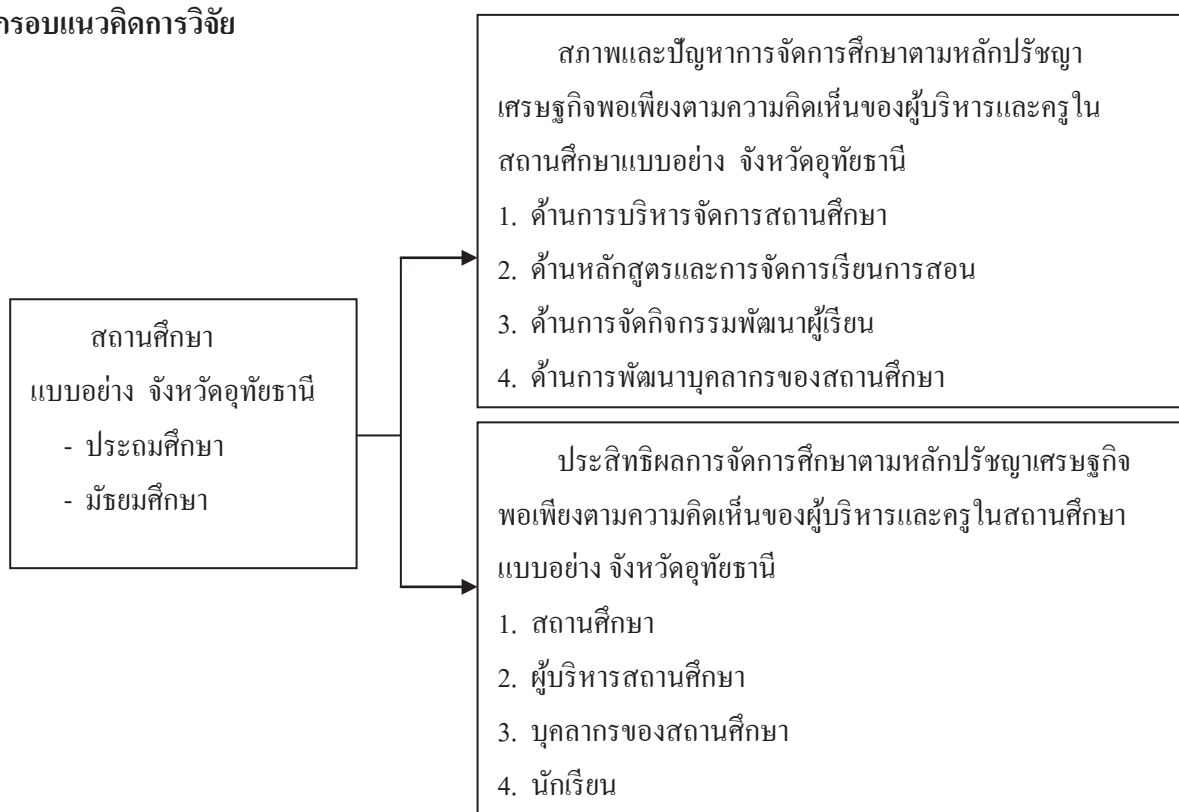
บุคคล ก่อสร้างอาคารสถานที่ กล่าวอย่างคร่าว ๆ แต่ละกรมก็คือกระทรวงเล็ก ๆ นั่นเอง กระทรวงตามกฎหมายจึงมีใช้กระทรวงที่แท้จริง แต่เป็นที่รวบรวมของกระทรวงเล็ก ๆ นี่คือนโยบายที่ต้องมีการปรับแก้ไข โดยจัดภารกิจของแต่ละกรมใหม่ ให้เกิดเอกภาพทางนโยบาย และการจัดสรรงบประมาณ

3. การจัดระบบการบริหารสับสั่นระหว่างบทบาทผู้กำหนดนโยบายแผนงานงบประมาณ และกำกับเวทีที่เรียกว่า "Steering" ผู้กุมบังเหียนหรือนายท้าย คัดทางเสื่อกับบทบาทของการลงมือปฏิบัติที่เรียกว่า "Rowing" หรือผู้แจว ผู้พายปัจจุบันเราไม่ทราบ ว่าใครคือผู้กุมบังเหียน ใครคือผู้ปฏิบัติ เพราะผู้ปฏิบัติและผู้กุมบังเหียนคือคน ๆ เดียวกัน แต่ละกรมส่วนกลางทำทั้งสองหน้าที่ คือออกแบบเอง วางนโยบายเอง และนำนโยบายไปลงมือปฏิบัติเอง ผลก็คือไม่สามารถทราบได้ว่าตนทำสำเร็จหรือล้มเหลว และเนื่องจากนางานปฏิบัติมาทำเต็มตัว ปัญหาภาคปฏิบัติก็มาสะสมอยู่ที่กรม ทุกปัญหาต้องเดินทางกลับมารับการแก้ไขที่กรม ไม่สามารถตัดตอนได้เด็ดขาด ไม่ว่าจะได้มีการมอบอำนาจกันไปบ้างแล้วอนาคต จึงควรที่จะกำหนดให้ส่วนกลางมีภารกิจหลักในด้านการกำหนดนโยบาย จัดสรรงบประมาณ กำหนดมาตรฐาน ประเมินมาตรฐานที่เรียกว่า

"Steering" คือ ถือบังเหียนและกำกับทิศทาง และกำหนดให้องค์กรในพื้นที่ เช่น จังหวัดมีภารกิจในด้านการปฏิบัติการคือนำนโยบายของกระทรวงไปสู่ภาคปฏิบัติ และหากมีปัญหาด้านการบริหารก็ควรให้จบเบ็ดเสร็จลงที่จังหวัด เป็นต้น

4. การจัดระบบบริหารระดับอุดมศึกษาขาดเอกภาพ และความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาพื้นฐานกับระดับอุดมศึกษา ปัญหาปัจจุบันคือมี 2 หน่วยงานหลักรับผิดชอบการศึกษาอุดมศึกษา คือ ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงศึกษาธิการ การนำเอาทบวงมารวมกับกระทรวง โดยไม่ปรับระบบการบริหารของกระทรวงก่อนคงไม่ได้ประโยชน์ แต่ถ้าหากปรับตามแนวและปลดปล่อยให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นอิสระ บทบาทของกระทรวงในการกำกับสถาบันอุดมศึกษาจะเปลี่ยนรูปแบบไป ฉะนั้นจึงสมควรพิจารณา การสร้างเอกภาพขององค์กร นโยบาย และกำกับการศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยจัดไว้ภายในกำกับของกระทรวงเดียวกันทั้ง 4 ประการนั้น คือ ปัญหาหลักของระบบการบริหารการศึกษาในปัจจุบันที่ต้องการการสังคายนา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 8 โรงเรียน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 12 คน และครูจำนวน 118 คน รวมทั้งสิ้น 130 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 12 คน และครู จำนวน 92 คน รวมทั้งสิ้น 104 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษา ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคิร์ท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาว่าการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด และให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาว่าการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีปัญหาอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคิร์ท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาว่า

ประสิทธิผลของการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

2. กำหนดขอบข่ายการสร้างเครื่องมือและปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัยภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามขอบข่ายที่กำหนดขึ้น

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

4.1 ดร. เชน หมั่นเขตรกิจ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเมืองอุทัยธานี

4.2 นายสมพงษ์ เกตุกรรม ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสว่างอารมณ์

4.3 นายสุรพงษ์ อินอ่อน ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1

5. หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อ (Index of Objective Congruence--IOC) แล้วพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.66 ขึ้นไป จำนวน 62 ข้อ

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโรงเรียนห้วยน้ำหอมพิทยาคาร จำนวน 15 คน และโรงเรียนพยุหะศึกษาการ จำนวน 15 คน ที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วย

วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

8. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอรับความเห็นชอบและนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 104 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากสำนักบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนของสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยไปยังสถานศึกษาต่าง ๆ ให้ผู้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยตอบแบบสอบถามในระหว่างวันที่ 4 -15 สิงหาคม 2557 จำนวน 104 ฉบับ และติดตามรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จัดระเบียบข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลสภาพ ปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพ ปัญหาและประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างสถานศึกษาแบบอย่างประเภทประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ด้วยสถิติ t-test

ผลการวิจัย

1. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่างจังหวัดอุทัยธานี ในภาพรวมด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา มีสภาพการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อย และประสิทธิผลการจัดการศึกษาในภาพรวมองค์ประกอบด้านสถานศึกษา ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบุคลากรของสถานศึกษา และด้านนักเรียนมีประสิทธิผลการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่างจังหวัดอุทัยธานีระหว่างสถานศึกษาแบบอย่างประเภทประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในภาพรวมด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา มีสภาพการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาการจัดการศึกษามีปัญหาแตกต่างกัน และประสิทธิผลการจัดการศึกษาในภาพรวมองค์ประกอบด้านสถานศึกษา ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบุคลากรของสถานศึกษา และด้านนักเรียนมีประสิทธิผลการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

1. การศึกษาสภาพการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี ในภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ทราบและตระหนักถึงนโยบายของกระทรวง

ศึกษาธิการที่ได้เน้นนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปสู่การจัดการศึกษาและยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ได้เห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และครูของสถานศึกษามีความเข้าใจในแนวทางการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการปฏิบัติจริง บูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูของสถานศึกษาได้ดำเนินการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ส่วนด้านบุคลากรของสถานศึกษา อาจเป็นเพราะ ผู้บริหาร ครู และกรรมการสถานศึกษาได้มีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้มีความพร้อมในการดำเนินการตามระบบการบริหารจัดการการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สู่สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รณชัย ทิพย์อุทัย (2554) ได้วิจัยเรื่องการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สำหรับปัญหาการจัดการศึกษามีระดับปัญหาภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ทราบและตระหนักถึงความสำคัญของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและดำเนินการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาอย่างจริงจังจริง รวมถึงครูของสถานศึกษาส่วนใหญ่มีความเข้าใจในแนวทางการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง มากขึ้นโดยปฏิบัติตามขั้นตอน
วิธีดำเนินการขับเคลื่อนสู่สถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ใน
ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อาจเป็นเพราะ
ผู้บริหารและครูได้ดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
อย่างจริงจัง และมีการดำเนินการในด้านพัฒนาบุคลากร
อย่างต่อเนื่องจึงส่งผลให้มีระดับปัญหาในการจัด
การศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับ
งานวิจัยของ วนิตา อธิกิจไพบูลย์, ลดาวัลย์ ตั้งธีระ
สุนันท์ และพิริยา อุดมทรัพย์ (2551) ได้วิจัยเรื่องการ
ประเมินการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใน
วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัย
อาชีวศึกษาภูเก็ตมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครอบคลุม
และสอดคล้องตามองค์ประกอบและตัวชี้วัดความสำเร็จ
ของสถานศึกษาในการขับเคลื่อนหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียงตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ โดยการ
ขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในวิทยาลัย
อาชีวศึกษาภูเก็ตตามความคิดเห็นของครู โดยรวม มี
ระดับการปฏิบัติปานกลาง ทั้งนี้ ครู และนักเรียน
นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมพัฒนา
ผู้เรียน ในระดับมากทุกตัวชี้วัด ยกเว้น การจัดกิจกรรมที่
เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และ
ชุมชน เพื่อให้ผลการจัดกิจกรรมมีความยั่งยืน ส่วนการ
ปฏิบัติกิจกรรมที่สอดคล้องตามองค์ประกอบ และ
ตัวชี้วัดอื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดย
รายการที่วิทยาลัยฯ ควรมีการปรับปรุงระดับการปฏิบัติ
ได้มากขึ้น ได้แก่ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้วยการ
ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรในการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่าง
สม่ำเสมอ โดยจัดให้มีการศึกษาดูงาน ประชุม/อบรม /
สัมมนา เพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ เพื่อสร้างความรู้ ความ
เข้าใจและความตระหนักในคุณค่าของหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง ด้านการบริหารจัดการ
สถานศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบการบริหารจัดการ
สถานศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบการบริหารจัดการ
สถานศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบการบริหารจัดการ

เรียนรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
การนิเทศ ติดตามและ ประเมินผล การขับเคลื่อนปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงในการเรียนการสอน รวมถึงการ
ส่งเสริมกิจกรรม โครงการ การวิจัยในการเรียนการสอน
การใช้งบประมาณ โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงและการระดมทุนจากภายนอกเพื่อส่งเสริม
การเรียนรู้ การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาและขยายผลสู่ชุมชน
ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน เกี่ยวกับการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน การจัดแสดงผลงาน หรือการ
ประกวดผลงานของนักเรียน นักศึกษา ที่เกิดจากการ
เรียนรู้ตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อ
เผยแพร่หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งภายใน
และภายนอกสถานศึกษา การจัดสื่อและแหล่งเรียนรู้
เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การที่ผู้เรียนมี
ความรู้และปฏิบัติจริงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงในชีวิตประจำวัน รวมถึงการวัดและประเมินผล
การเรียนการสอนและนำผลการประเมินมาใช้ในการ
พัฒนาให้ การขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงมีความสมบูรณ์มากขึ้น

และประสิทธิผลการจัดการศึกษาในภาพรวม
องค์ประกอบด้านสถานศึกษา ด้านผู้บริหารสถานศึกษา
ด้านบุคลากรของสถานศึกษา และด้านนักเรียนมี
ประสิทธิผลการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจ
เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา และครูของสถานศึกษา
ได้ปฏิบัติตามแนวทางของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์
การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการ อย่างจริงจังและเข้าถึงผู้เรียน
โดยตรงซึ่งมีระดับการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก
และมีปัญหาในการจัดการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับ
น้อย จึงส่งผลให้มีประสิทธิผลในการจัดการศึกษาตาม
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมแล้วอยู่ใน
ระดับมาก

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เถาว์ลัย รองทอง (2552) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและหาแนวทางยกระดับประสิทธิภาพในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี ระหว่างสถานศึกษาแบบอย่างประเภทประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในภาพรวมด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา มีสภาพการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา และครูของสถานศึกษาได้ปฏิบัติตามแนวทางของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ อย่างจริงจังและเข้าถึงผู้เรียนโดยตรงซึ่งมีระดับการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาในการจัดการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย จึงส่งผลให้มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เถาว์ลัย รองทอง (2552) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและหาแนวทางยกระดับประสิทธิภาพในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนที่มีสถานภาพแตกต่างกันโดยรวมไม่

แตกต่างกัน ปัญหาการจัดการศึกษาในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีระดับปัญหาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียนประถมศึกษาศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษามีความแตกต่างกันไป ทั้งในด้านสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ บุคลากร ทรัพยากร คุณลักษณะของผู้เรียน วัฒนธรรมองค์กร กระบวนการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ชุมชน หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ฯลฯ ที่มีความแตกต่างกันไป จึงส่งผลให้โรงเรียนประถมศึกษาศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษา มีระดับปัญหาที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ

สมดี สมพวงภักดี (2550) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ที่มีขนาดแตกต่างกันมีความแตกต่างกัน และประสิทธิภาพการจัดการศึกษาในภาพรวมองค์ประกอบด้านสถานศึกษา ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบุคลากรของสถานศึกษา และด้านนักเรียนมีประสิทธิภาพการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา และครูของสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษาแม้จะมีระดับปัญหาที่แตกต่างกันออกไปตามบริบท แต่ก็ได้ปฏิบัติตามแนวทางของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ เช่นเดียวกัน มีเกณฑ์การประเมินสถานศึกษาแบบอย่างการจัดกระบวนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาตรฐานเดียวกัน จึงส่งผลให้ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาแบบอย่างจังหวัดอุทัยธานี จำแนกตามระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีระดับ

ประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ
เถาว์วัลย์ รองทอง (2552) ได้ศึกษาประสิทธิผลการ
บริหาร โรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
และหาแนวทางยกระดับประสิทธิผลในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3
พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร ครูผู้สอนที่มีสถานภาพแตกต่างกันโดยรวมไม่
แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามผลการดำเนินงานตาม
แผนงบประมาณของสถานศึกษาตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรับทราบปัญหาและหาแนว
ทางแก้ไขต่อไป
2. สถานศึกษาให้ความรู้และส่งเสริมให้ครูใช้
วิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายและสอดคล้อง
กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่บูรณาการหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. ควรมีการติดตามผล การจัดกิจกรรมแนะ
แนว และระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรับทราบปัญหาและหาแนว
ทางแก้ไขต่อไป

4. สถานศึกษาควรมีแผนงานหรือโครงการ
พัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความ
เข้าใจ และตระหนักในคุณค่าของปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยสภาพ ปัญหา
และประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
ในสถานศึกษาอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัด
การศึกษาต่อไป
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อหา
แนวทางแก้ปัญหาการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
ในสถานศึกษาแบบอย่างจังหวัดอุทัยธานี
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทาง
การเพิ่มประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ
ครูในสถานศึกษาแบบอย่าง จังหวัดอุทัยธานี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *แนวทางการปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษาตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์กลางคปร้าว.
- เถาว์ลย์ ร่องทอง. (2552). *ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและหาแนวทางยกระดับประสิทธิผลในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รณชัย ทิพย์อุทัย. (2554). *การนำปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วนิดา อธิกิจไพบูลย์, ลดาวัลย์ ตั้งธีระสุนันท์ และพริยา อุดมทรัพย์. (2551). *การประเมินการขับเคลื่อนปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต*. การค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมดี สมพวงภักดี. (2550). *สภาพการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามการรับรู้ของผู้บริหารและ ครูผู้สอนใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ 2553*. ค้นจาก <http://www.obec.go.th/pic/plan1.doc>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. *คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง*. (2548). *เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สุขุมลย์ ชลการ. (2549). *แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่*. *วารสารหาดใหญ่วิชาการ*, 3(6), 86-89.
- อนันต์ รัตนานุสร. (2549). *ชุมชนเข้มแข็ง*. *วารสารวิชาการราชภัฏกรุงเทพฯ*, 13(22), 15.

References

- Artikitpaiboon, V., Tungterasunun, L., & Audomsub, P. (2008). *Evaluation of sufficient economy philosophy in Phuket Vocational College*. Independent Study in Education, Silpakorn University.
(in Thai)
- Chonkarn, S. (2006). The concept of sufficiency economy and new program. *Hatyai Academic Journal*, 3(6), 86-89.
(in Thai)
- Ministry of Education. (2007). *The school reform and educational policy reform*. Bangkok: Bangkok Teachers.
(in Thai)
- Office of the Basic Education. (2010). *Policy for office of the basic education finical year 2010*. Retrieved from <http://www.obec.go.th/pic/plan1.doc> (in Thai)
- Office of the National Economic and Social Development Board, Subcommittee for Economic Sufficiency. (2005). *Just what is*. (2nd ed.). Bangkok: Subcommittee Economy Suffice. (in Thai)
- Ratapanusorn, A. (2006). Strong community. *Ayutthaya Rajabhat Journal*, 13(22), 15. (in Thai)
- Rongtong, T. (2009). *The effectiveness of a school's philosophy of sufficiency economy and guidelines to enhance the effectiveness of the school*. Office Education Area Healthcare 3. Master's thesis in Education, Sakon Nakhon Rajabhat University. (in Thai)
- Sompnangpukdee, S. (2007). *Operating conditions following the philosophy of sufficiency economy as perceived by administrators and teachers in primary schools Udon Thani Educational Service Area Office*. Master's thesis in Education, Audonthani Rajabhat University. (in Thai)
- Tipauthai, R. (2011). *The implementation of sufficiency economy philosophy into basic education schools under suphanburi primary educational service area office 2*. Master's thesis in Education, Silpakorn University (in Thai)

